

PRO DĚTI

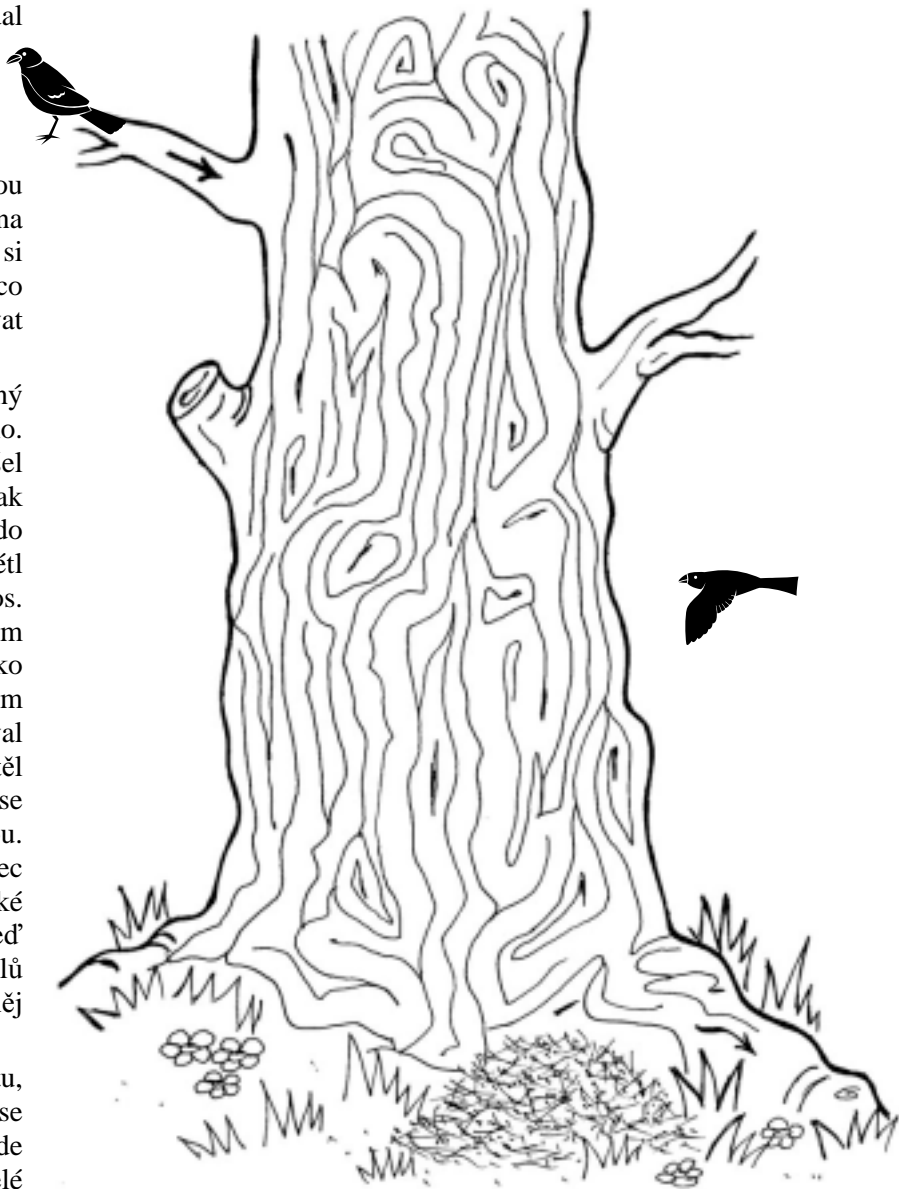
Setkáváme se poprvé v novém roce. Věřím, že jste pěkně prožily nejen Vánoce a vánoční prázdniny, ale i celý leden - první měsíc nového roku. My už sice téměř začínáme únor, ale v celkovém pohledu stále ještě stojíme těsně za startem trasy, na kterou se vydal rok 2006. Co nás na té cestě čeká? To zatím nevíme.

Neznáme směr, ani terén, kudy se bude proplétat nitka našeho života. Chceme se však určitě snažit být v Božích rukou a pod ochranou Panny Marie. Důvěřovat, že i překážky, které na cestě potkáme, mají svůj smysl, nejenom ten, že si natlučeme kolena. Mají nás něčemu naučit, něco v nás napravit a vylepšit. Třeba se stávat trpělivými.

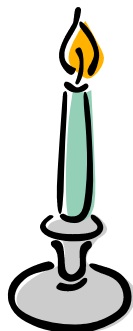
Zrovna jako náš malý kamarád - černý mraveneček. Představte si, co se mu přihodilo. Lezl zrovna několik metrů od mraveniště a našel spoustu výborných drobečků. Už se těšil, jak pozve všechny kamarády a odnese tu lahůdku do mraveniště. Jenže právě v tuto chvíli slétl k drobkům na zem také velký černý kos. Mraveneček sotva stačil uskočit před obrovským zobákem. Hned poté však přišlo ještě něco daleko horšího. Kos couvl o kousek dál a přitom drápkem přišlápl ohnutou větvičku, na níž se ukrýval mraveneček. Toho ta velká síla vymrštila a letěl přímo na kosova záda do peří. To byl šok. Než se nadál, kos vzlétl a nesl malého pasažéra s sebou. Usedl však na větev starého dubu, a tak mravenec na nic nečekal a snažil se co nejrychleji dostat také na strom. Povedlo se! Celý polekaný teď mraveneček přemýšlel, jak zvládne tu cestu dolů do mraveniště. Drsná kůra stromu pro něj představovala úplné hory.

Pomůžeme mu? Zkuste najít správnou cestu, kudy se mraveneček dostane po starém dubu zase domů. Rozpraskaná kůra ho totiž všude nebude chtít pustit. Poradte mu, jak nejlépe projít celé bludiště.

AHOJ DĚTI!

(Otazníček)

Pro starší:

Asi každý z vás ví, že 2. února si připomínáme svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice. V kostele se světlí svíce „Hromničky“. Slova evangelia nás přenesou do Jeruzaléma - do chrámu, kam přichází svatá rodina s malým Ježíškem - uposlechnout Zákon a zasvětit Dítě Hospodinu. Dochází zde k nádhernému setkání se starcem Simeonem. Rodiče se velmi podivili, když vyslechli chvalozpěv, který stařec pronesl s Ježíškem v náruči. Víme, že mu bylo předpověděno, že nezemře, dokud neuvidí Mesiáše. Jistě tento moudrý stařec, spravedlivý a zbožný, musel být také velice trpělivý. Čekal na Mesiáše a k setkání došlo až na sklonku jeho života.

Opakuje se nám tady připomínka trpělivosti. Mohla by to být výzva také pro vás všechny do začínajícího roku. Jak už jsme si řekli v povídání pro menší děti, život nám někdy přináší překážky. Chceme jít rovně a plánujeme si, jak nám to půjde. Ale najednou stojí před námi zeď. Někdy dost vysoká a tvrdá a my narazíme. Je třeba vstát a podívat se, kudy lze pokračovat dál. Nedávno jsem v rozhovoru s jednou herečkou o životě našla krásnou větu: „Nehledat za každou cenu viníka, nevinit sebe, okolí, věci tiše přijmout...“ Jak často nám právě toto chybí. Hledáme všechny možné příčiny a viníky a obviňujeme sebe, jen abychom nemuseli přiznat, že to, co se stalo, nejsme schopni změnit. Místo toho, abychom to přijali a hledali řešení a východisko. Samozřejmě jiné jsou situace, kdy opravdu něco pokazíme a pak je třeba přiznat vlastní chybu.

Takže zkusme mít více trpělivosti sami se sebou, ale také se svým okolím. A protože rozhodnutí k tomu je sice důležité, ale nestačí, prosme Pána, ať nás může proměňovat.

(EJ)